

РЕШЕНИЕ

№ 3648

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **2773** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Л. Ч., против Решение от 16.12.2010г., по н.а.х.д. № 9663/2009г. на С районен съд, НК, 23 -ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 41956 / 24.04.2008г. на заместник началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, за извършено нарушение на чл.6,т.1 вр. чл.7,т.1б.”Б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на същия е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл.179,ал.2,вр. чл.179,ал.1,т.5 предложение първо то ЗДвП.

Иска се отмяната на решението и потвърденото с него НП, като се твърди неправилност на преценката на съда, в това число и поради погасяването на отговорността по давност, с което е допуснато неправилно прилагане на закона - касационно основание по чл. 348,ал.1,т.1 от НПК.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, не е изразил становище по жалбата и не е представляван в съдебното производство по делото.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд С. - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства.

Нарушението на ЗДвП от касатора е извършено на 24.03.2008г., видно от акта за установяване на нарушението и мотивите на НП, както също е прието и в мотивите на оспореното решение. Следователно от датата на нарушението и преди датата на проведеното съдебно заседание по делото пред касационната инстанция, са изминали повече от три години, като изтичането на този срок води до погасяване на възможността за продължаване на административно-наказателното производство на основание настъпила абсолютна давност, за което съдът следи служебно.

Давността не е изрично предвидена като основание за прекратяване на административно-наказателното производство, но чл.11 от ЗАНН препраща за неуредените в закона случаи по отношение на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността и др., към нормите на Наказателния кодекс, с оглед на което е приложима разпоредбата на чл. 81, ал. 3, вр. чл.80, ал.1, т.5 вр. ал.3 НК по въпросите за прилагането на абсолютната давност.

Така към казуса по делото е приложим чл. 80, ал.1, т.5 НК, в редакцията му към датата на извършване на нарушението, според който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в срок от две години, но независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в същата разпоредба, както предвижда чл.81, ал.1 от този кодекс. Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието.

Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието, съгласно приложимата редакция на правната норма.

По съображения за изтичане на абсолютната давност, като основание за прекратяване на административно-наказателното производство, обжалваното решение следва да бъде отменено, без съдът да разглежда правилността на изложените в него съображения, като съдът постанови отмяната на процесното НП.

Съдът не констатира наличие на основания, които засягат валидността и

допустимостта на обжалваното решение, за които следи служебно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 16.12.2010г., постановено по н.а.х.д. №9663/2010г. на С районен съд, Наказателна колегия, 23-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 41956 / 24.04.2008г. на заместник началник на отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което за извършено нарушение на чл.6,т.1 вр. чл.7,т.1б.”Б” от Закона за движение по пътищата на Б. Л. Ч. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл.179,ал.2,вр. чл.179,ал.1,т.5 предложение първо то ЗДвП

.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.